

Мріє, наче сніг здалека

Дмитро Павличко

Мріє, наче сніг здалека,
Ночі літньої блакить.
З ватри голуба смерека
Виростає і шумить.

На пахучім сріблі сіна
Чарка любощів терпка.
Дико блиснули коліна,
Як зіниці хижака.

Покотилася крисаня,
Як зоря з небесних бань,
Сивіє сльоза кохання,
Ніби попеліє грань.

Об'їдають коні чалі
Місяць, наче сніп вівса.
В давній золотій печалі
Лебедіють небеса.